

Mer samarbeid, ikke mindre

HANDELS- AVTALER

Nikolai Fjågesund

Mitt innlegg om TTIP og Tisa har vakt sterke reaksjoner. Odd Tarberg (25. januar) hevder at TTIP og Tisa bunner i samme ideologi og at begge de to forhandlingene sikter på å bygge ned handelshindringer fordi det er i multinasjonale storkonserns interesse.

Nei til EU-leder Kathrine Kleveland (26. januar) frykter også at reduserte handelsbarrierer skal tjene multinasjonale selskaper. Slik bekrefter de mitt poeng: Nei-sidens motstand mot forhandlingene bunner i en frykt for internasjonalisering, og mer spesifikt for internasjonal kapital.

Virkeligheten er motsatt: vi trenger internasjonale avtaler nettopp for å regulere disse selskapene. Kapitalen er forlenget globalisert. De som eier den flytter produksjon og arbeidsplasser ut for å unngå høye skatter og krav til arbeidstakernes rettigheter. Det er på tide at politikken, reguleringen og rettighetene følger med i kappløpet. Den eneste måten nasjonalstatene kan hindre at kapitalister unngår lovgivning og skatt, er å samarbeide om å etablere et internasjonalt lovverk.

Tarberg og Kleveland spør begge, retorisk, om hva Europeisk Ungdom mener. Hva gjelder Tisa, ønsker vi å underlegge forhandlingene under WTOs regelverk for offentlig innsyn og gjennom-siktighet. Tisa-partene utgjør 70 prosent av verdens tjenestehandel, men også fattige land bør ha mulighet til å delta i forhandlingene.

KONSPIRATORISK: Kathrine Kleveland, leder i Nei til EU, baserer sin kritikk av TTIP- og Tisa-avtalen på frykt og konspirasjonsteorier, mener Nikolai Fjågesund.

FOTO: MARGIT B. SELSJORD

Tisa bør heller ikke legge absolutte, ufravelige krav til styringen av statlig eierskap. Nasjonalstatene må beholde et handlingsrom slik at politikken kan tilpasses nasjonale forhold.

Tarberg og Kleveland leder leseren ut i en argumentativ hengemyr.

Hva gjelder TTIP, ønsker vi avtalens intensjon velkommen. Det er viktig med en sterk gruppe internasjonalt som hegner om menneskerettigheter og bedring av standarder. Det er ikke bare økonomiske årsaker til at vi er positive, men også geopolitiske. Vi understreker viktigheten av at den fremtidige avtalen respekterer demokratiske prosesser og ønsker en mer gjennom-

siktig og uavhengig tvisteløsningsmekanisme, slik EU omsider har foreslått. Vårt største problem med TTIP er likevel at Norge ikke er med på forhandlingene.

Det bør stilles sterkere krav til hvordan avtalen utformes. En handelsavtale må sikre større åpenhet,

færre skjulte handelsbarrierer og en mer dynamisk handel med et sterkt institusjonelt rammeverk. Dette kunne vi påvirke som EU-medlemmer. Ved å stille oss på gangen i utformingen av morgendagens avtaler, slik nei-siden ønsker, gjør vi oss selv irrelevante i diskusjoner som vil påvirke oss i nærmeste fremtid.

Internasjonal handel har gjort det europeiske konti-

nentet verdensledende på innovasjon, miljøstandarder og menneskerettigheter. Uten internasjonal handel ville vi hatt betydelig lavere verdiskaping og velferd. Økt handel gjennom TTIP og Tisa vil skape arbeidsplasser og økte inntekter til statene.

Internasjonale forhandlinger er ikke problemet, men løsningen i kampen for velferd og sosial rettferdighet. Slik verden ser ut i dag, har vi mer enn noensinne bruk for avtaler som TTIP og Tisa, for å regulere internasjonal kapital, skape vekst og velferd. Tarberg og Kleveland lanserer ingen konstruktive ideer, men leder leseren ut i en argumentativ hengemyr av frykt og konspirasjonsteorier.

Nikolai Fjågesund
leder, Europeisk Ungdom
nikolai@europeiskungdom.no